

DJABEŁ

Wychodzi dwa razy na miesiąc.

Redakcja przy ulicy Sławkowskiej Nr. 262.

Rekopisma nie zwracają się, ale bywają niszczone.

Numer pojedynczy 20 centów.

Przedpłata kwartalna:

w Austrii zlr. 1 ent. 25,

w Niemczech 25 sgr. we Francji,

Belgji i ks. Naddunajskich 3 franki.

Ogłoszenia po 10 c. od wiersza.

Szanowni P. T. Czytelnicy! Z następnym numerem Redakcja „Djabła“ przechodzi w inne ręce, które go regularnie **dwa razy** w miesiącu wypuszczać będą na pokaranie złego a na uciechę dobrych w świat, a to mianowicie 1go i 15go każdego miesiąca. Z dniem dzisiejszym zstępuje „Djabeł“ do piekieł, z kąd odrodzony w nowej **ozdobniejszej** niż dotąd sukience ukaże się za dwa tygodnie przed Waszemi oczyma a po rogach nowych i pazurach poznacie go!...

Maluczko a zobaczycie! tymczasem nie chcąc Wam najmilsi i wierni mi Czytelnicy sprzedawać djabła w worku, na uspokojenie tylko Wasze donosimy, iż cena prenumeraty pozostanie niezmienną — i prosimy, abyście cierpliwie oczekiwać chcieli ukazania się następnego numeru, a potem nadsyłać będziecie mogli prenumeratę do księgarni Adolfa Dygasińskiego w Krakowie, skąd niechybnie odbierać będziecie „Djabła“ dwa razy każdego miesiąca; Wy zaś którzyście już nań złożyli grosze, odbierać go będziecie także wedle Waszój należytości.

Czekajcie tedy i zachowajcie mi względy Wasze nadal, chociaż mię dotychczasowa Redakcja ze swoich w inne ręce wypuszcza.

Do widzenia 1go sierpnia, 7go roku mego żywota.

Reminiscencje djabelskie.

Dawno już, dawno nie byłem na tym naszym pięknym świecie, i dziwnie łzawo a tęskno zrobiło mi się na sercu — *wziąłem* więc i powróciłem.

I powróciwszy, ani poznałem mego wiernego krakowskiego narodu! Wszyscy jakoś wyładnieli, podobrzeli, wyanielili się, że tylko bierz — i żywcem do kotła wsadzaj.

A oto ujrzałem wielkiego męża z większym jeszcze guzem na głowie, męża, który czarny jako kruk, szukał plam czarnych, a szukając rachował i wyrachował, że dwa razy dwa jest trzy.

I rozwiązawszy taką zawiłą zagadkę nie krzyknął: „Eureka!“ na podobieństwo innych rachmistrzów — ale zwołał ku pomocy setki kruków bez guzów i rzekł onym: „Pójdźcie a kracście wraz ze mną“.

I z tego krakania powstał dym i swąd wielki — ale ognia nie było.

Uradowała się wielce myśl moja, bo właśnie zawakowała w piekle posada wielkiego rachmistrza i kontrolera — przedstawiłem więc na kandydata małego kruka z wielkim guzem — i poszedłem na pogrzeb.

I przybrawszy postać świętoszka, wdrapałem się na kazalnicę i zapomniawszy o tym, co leżał na katafalku, począłem wymyślać żywym i szkalowałem tych których nienawidziłem i plwałem na tych, co nie dali mi wdrapać się wyżej — lud prosty przeto nie mogąc pojąć mojej mowy, płakał i szlochał gorzkimi łzami sądząc, że mówiłem o nieboszczyku.

Kiedy znów zeszedłem z kazalnicy i w własnej już postaci spojrzałem na dwóch dostojników: nie-

boszczyka i żywego, zaśpiewałem sobie na tarnowską nutę:

„Tysiąc złotych za pogrzeb; jabym dwa dołożył:
By ten żywy skamieniał, a nieboszczyk ożył.“

— „Tu zaszła zmiana w scenach mojego widzenia“.

Przed oczyma memi przeciągał długi, bez końca, szereg anachoretów i dziewic, a niezliczone tłumy narodu cisnęły się ku miastu przybranemu w stare dywany i wytarte firanki.

W sunąłem się przeto w największą ciżbę i schwyćciwszy jednym pazurem koniec długiej kolorowej wstęgi, zaintonowałem wielkim głosem:

„Nie będziesz miał bogów cudzych przedemną“.

A lud cały śpiewał ze mną na tę samą nutę.

Bo cudzem musiało być to bóstwo, które wzgardziło czterdziestu świątyniami, i któremu cześć oddawano na publicznym placu...

Szedłem potem do gmachu, z którego jak z fabryki gazowej rozlewały się promienie światła na kraj cały i obaczyłem, że było w nim ciemno.

Bo oto dwa najświetniejsze płomienie. dwie gwiazdy pierwszorzędne znikły i zgasły na wieki.

I oglądałem znowu dwa piękne, rodzajowe obrazki.

Na pierwszym ludzie stateczni i nauczni kłócili się i dogryzali jeden drugiemu, jako żaki uliczne. I powiedziano mi, że to dla dobra nauki.

Na drugim zaś, ludzie również stateczni i porządni całowali się z charłakami i obdartusami, kładąc im w rękę papierki kurs w kraju mające. A mówiono mi, że to dla miłości wyborów i dla dobra miasta.

Zbudowany tem wszystkiem com widział i słyszał, chciałem *wziąć* znowu i wrócić z kądem przyszedł, gdy oto usłyszałem wołanie wielkie wołające na mnie: „*Djabe!* gdzie jesteś? przecz nas opuściłeś?!“

Nie opuściłem was najmilejsi, jako widzicie, bo otom jest.

Djabeł.

NIEGDYŚ A TERAZ.

Młodzian.

Ojczyźnie i Marji chował się na sławę,
Zbroja na nim stalowa do słońca połyska,
Krew w licach, mars na czole, oko ognie ciska, —
Kord przy boku — koń dziarski — hejże na wyprawę!...
Potykał się już z Turkiem, poznał z Tatarzy —
Król jegomość wszak o nim wspomniał raz łaskawie,
Gdy choć ranny, zwycięzcą wrócił po wyprawie
I młode czoło okrył rycerskim wawrzynem.

Dziewoja.

W skromnej zaciszy szlacheckiego dworu
Jak biała lilja rosta niezmazana,
Albo rodzice dali męża — pana,
Albo pod welon poszła do klasztoru.
Od ziemi oczu skromnych nie podniosła,
Rumieńcem zawsze płonąc — zagadniona, —
Z szlachetnym sercem, dziewiczego łona
Skarbem najdroższym — chlubą Polski rosta!...

Panicz.

Zapadłe ma policzki cytrynowej cery,
Pierś kocia, nogi chude, rączka jak u panny —
Czoło świeci łysiną, — wzrok niepewny, szklanny,
Ale za to ma z *szykiem* ubiór i maniery!...
Waleczny, bo zdobywa w kawiarniach bufety,
Rozbija banki w maczka, wśród śmiechu i krzyku
Mieni się bohaterem awantur bez liku,
Lubi poncz, karty, wino, psiarnię i kobiety!

Panna.

W piersiach ma kramik uczuć i skłonności,
Szynion, bielidło — to jój wdzięków środki,
Zywiółem: romans, moda, stroje, plotki...
Wszystkiego nadto — tylko brak skromności.
Emancypacji wielka zwolenniczka,
Pali cygara, jeździ wierzchem, strzela,
Wychodząc za mąż — szuka przyjaciela,
Oto enót matron przedwiecznych dziedziczka!

Z piosnek ludowych.

Florcia i kruk.

- „Córka moja, Florciu moja, co słyhać u ciebie?“
 — „Pani matko dobrodziejko, kruk w rachunkach grzebie.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w Towarzystwie huk, huk!“
- „Córka mojaa. Florciu moja, kto u ciebie sztuka.
 — „Pani matko, dobrodziejko, kruk, nadużyć szuka.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w towarzystwie huk, huk!“
- „Córka moja, Florciu moja, kto u ciebie śpiewa?“
 — „Pani matko dobrodziejko, kruk nawarzył piwa.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w towarzystwie huk, huk!“
- „Córka moja, Florciu moja, kto u ciebie śpiewa?“
 — „Pani matko dobrodziejko, kruk rachunki składa.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w towarzystwie huk, huk!“
- „Córka moja, Florciu moja, cożes zawiniła?“
 — „Pani matko, dobrodziejko, krukam nie lubiła.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w towarzystwie huk, huk!“

Telegramy „Djabła“.

Bruksella. U jednego tutejszego fabrykanta broni, jakiś niezajomy zamówił rewolwer z cyfrą *B* i po odbiór nie zgłosił się. Zawiadomiony o tym wypadku agent policji berlińskiej wpadł na ślad wielce rozgałęzionego spisku, wymierzonego na życie ks. Bismarka. Aresztowano już wielu niezajomych po różnych miastach Europy.

Berlin. Policja przejęła na poczęcie kartkę korespondencyjną, wysłaną do Poznania. Na kartce były te słowa: „Przysłójcie mi młodego chłopca, któryby miał pewną rękę, bo ja sam nie dam sobie rady. (Podpisano) Müller, rzeźnik“. Nie ulega wątpliwości, że pod tą pokrywką ukrywa się zamach na życie ks. Bismarka. Winnych aresztowano.

Mordersheim. Kilkunastu chłopców brało lekcje fechtunku i strzelania do celu. Zamiast tarczy użyto bałwana, przypominającego formy ludzkie. Na rekwizycję policji berlińskiej, które w bałwanie upatrzyła podobieństwo do ks. Bismarka, aresztowano wszystkich chłopców i nauczyciela, a przeciwko rodzicom wytoczono śledztwo karne.

Berlin. Wysokie zalety sztucca, którym arcyksiążę Jan Salwator strzelał do celu w Krakowie, wzbudziły wielki

niepokój w tutejszych wyższych sferach. Minister skarbu otrzymał polecenie nabycia tego sztucca do zbiorów ks. Bismarka.

Bukareszt. Na żądanie konsula pruskiego aresztowano tu pewnego wyrobnika, który po pijanemu opowiadał w szynku, że musi być bliskim krewnym Kulmana, bo nazywa się Mankul.

Bydgoszcz. Przejeżdżali tu w jednym wagonie ksiądz i obywatel z poznańskiego. Rozmawiali z sobą po polsku. Siedzący w drugim coupé agent policyjny aresztował ich obydwóch za to, że w rozmowie, której nie rozumiał, ani razu nie wspomnieli nazwiska ks. Bismarka.

Berlin. Cisza w polityce najzupełniejsza. Od trzech dni nie słyhać o żadnym zamachu na życie ks. Bismarka. Pokój i bezpieczeństwo Europy zapewnione... do jutra.

Pajor
 z
 ZBIKOWIC!!

- „Córka moja, Florciu moja, co to z tego będzie?“
 — „Pani matko, dobrodziejko, kruk na koszu siedzie.
 Oj kruk, pani matko dobrodziejko, kruk, kruk,
 Narobił mi w towarzystwie huk, huk!“

Doktorowi Tagmonlogji.

Doktor! o jakież zaszczyt — wielki Bże!
 Zostać doktorem, zwłaszcza tagmonlogji,
 Bo filozofja już istnieć nie może,
 Odkąd ją zabił znawca filologii,
 Przed którym czoła uchylicie w pokorze
 Wszyscy doktorzy prawa, teologii!...
 Bo *tagmonlogja* — to rzecz taka właśnie,
 Przy której wszelka umiejętność gaśnie...

* *
 *

Coby powiedział Pytagoras na to,
 Gdyby po tylu wiekach nagle ożył,
 Coby powiedział Sokrates i Plato,
 Lub wreszcie Hegel, gdyby czasów dożył
 Gdy filozofji już grozi zatrąta
 Autor, — co nową umiejętność stworzył
 I *tagmonlogję* nazwał bardzo śmiało,
 To, co się zawsze tylko głupstwem zwało!

Nowy wynalazek kontrybucyjny.

(Przez ks. Bismarka.)

Ponieważ za każdy policzek płaci się 5 talarów kary, przeto biskup udzielający bierzmowania bez pozwolenia władzy policyjnej, winien być oskarżony o obrazę honoru, popełnianą nie w uniesieniu gniewu, ale z rozmysłem — i karany być ma grzywną po 5 talarów za każdą głowę a raczej policzek, lub też więzieniem. Biskup bierzmujący naraz więcej jak jedną osobę — na co zwraca się szczególniejszą bacnością żandarmerji i organów policyjnych — może być nawet złożonym z urzędu.

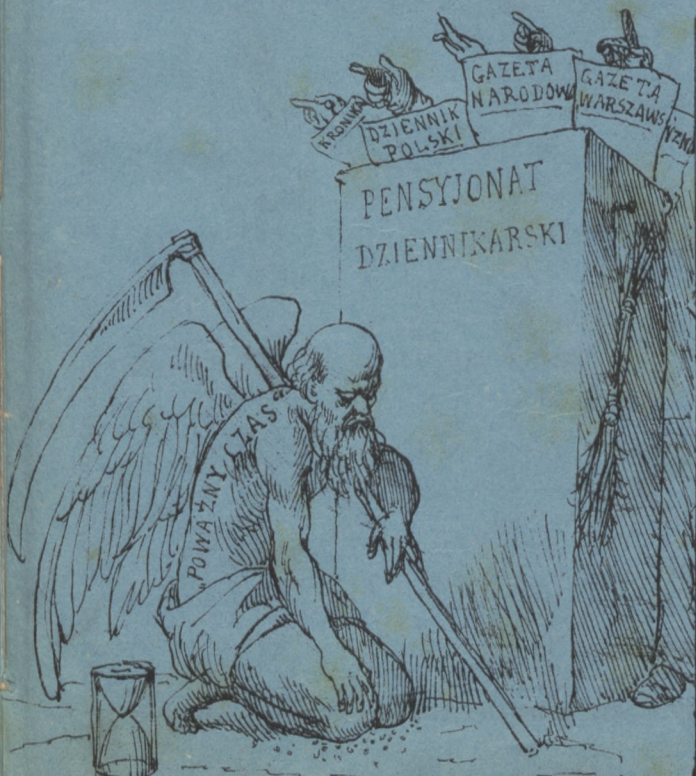
Przepis ten nie stosuje się do spółki biskupiej poznańskiego gnieźnieńskiej, pod firmą „Mossenbach et Nollau“, której to spółce służy prawo policzkowania bezkarnie obywateli pruskich, w imieniu cesarza i króla.

Odpowiedzi „Djabła“.

Panu *S. B.* w Kościanie. Obecny numer zalicza się do zeszłego kwartału. Numer od 1 — 114 możesz Pan zawsze otrzymać z redakcji.

Cywilizacyjność Germanii
w Wielkopolsce.

Mości Panie Redaktorze!
 Zkąd wolno Waszmości
 Bez mojego pozwolenia
 Dawać publiczności
 Wiersze, które dołączyłam
 Do mojego wianka,
 Które przeto są własnością
 Moją i kochanką?
 Zkąd masz prawo je drukować?
 Znasz mnie? płacisz może?
 To doprawdy już za wiele!
 Wstydz się Redaktorze!

Ja w tych wierszach napisałam
 Że kto je dostawi
 To się przy mnie wcale nieźle
 I mile zabawi,
 Żm całusa dać gotowa
 Ucisnąć namiętnie,
 A gdy zechce to i moją
 Rękę dam mu chętnie...
 Trzeci dzień już chłopców roje
 Odkąd błysną zorze
 Domagają się zapłaty...
 A pfe! Redaktorze!

Ty wszystkiemu jesteś winien:
 Każdy druk przynosi,
 Ten całusa, tamten znowu
 Co innego prosi.

Lecz chcąc wszystkich ich obdzielić
 Trza djabelojej siły
 Nie wystarczy, słowo daję
 Jak mi Pan Bóg miły.
 Więc przeklinam cię na wieki
 Z „piekła rodem“ tworze
 B. dajś stracił abonentów
 Mości Redaktorze!

C. hr.

Korespondencja.

Szanowny Djable! W jednym z dzienników lwowskich spostrzegłam inserat: „Mąż z węgla kamiennego“... Ponieważ mam zamiar jeszcze raz zakosztować słodyczy stanu małżeńskiego, racz mnie objaśnić: czy i do czego może być przydatny, taki, nieznany dotąd gatunek mężów?

Z winnym aff ktem
Celestyna z Przykościów 1° voto Bajdurska, 2° voto Rozpytańska, świeżo owdowiała e. k. porucznikowa Przemienikiewiczowa.

Szanowny Redaktorze!

Za pośrednictwem Twojego pisma ośmielałam się zaproponować świetnej radzie naszego magistratu, czyby czasem nie można na próbę zburzyć rażąco dotąd mimo odwiecznych obietnic restauracyi, odrapanym widokiem i prawdziwie biblijnym nieporządkiem sukionnice. Radca specjalista *od prób* sądzę, że przyjmie do wiadomości tę moją propozycję i na najbliższym posiedzeniu radzie przedstawić nie omissza. Mam to przekonanie, iż próbna taka rujnacja nie wielkie za sobą pociągnie koszta. Przecież jesteśmy tak bogatymi mieszczaninami! Czemuż sobir więc prób nie pozwolić?

Z szacunkiem
staly prenumerator.

Koniec roku szóstego.

Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń

ma zaszczyt podać do powszechnej wiadomości:

Dział ubezpieczeń na życie

zabezpiecza za opłatą taniej i stałej premji

a) **Na wypadek śmierci:** mocą ubezpieczenia tego rodzaju zapewnia się za opłatą małej rocznej premji kapitał, który będzie wypłacony spadkobiercom po śmierci zabezpieczonej osoby nawet w razie gdyby śmierć nastąpiła natychmiast po zawarciu odnośnej ugody.

b) **Posagi:** ten rodzaj ubezpieczenia jest szczególnie stosowny dla dziewcząt, którym można zapewnić tym sposobem kapitał, gdy dojdą do 18, 21 lub 24 roku życia.

c) **Stypendja** dla chłopców, którym się zapewnia w ten sposób roczną kwotę na czas gdy uczęszczają do wyższych zakładów naukowych.

Towarzystwo wprowadziło tudzież:

Wzajemne spółki na przeżycie jako szczególnie korzystny sposób oprocentowania oszczędzonego grosza, wkładki bowiem pomnażają się nie tylko odsetkami i odsetkami od odsetek, lecz też częściami spadku po zmarłych uczestnikach jednej i tej samej spółki.

Przykład ubezpieczenia na wypadek śmierci: Osoba zdrowa mająca lat 35 opłaca kwartalnie 6 złr. 69 cnt. jeżeli chce zapewnić spadkobiercom 1000 złr. kapitału.

Dotyczących bliższych szczegółów udziela z wszelką gotowością **Dyrekcja we Lwowie, Reprezentacja w Krakowie, ulica Franciszkańska**,—jako też ajenci Towarzystwa we wszystkich miastach i miasteczkach.

Prospekta udziela się na żądanie P. T. Publiczności bezpłatnie i franko.

Galicyjskie ogólne Towarzystwo ubezpieczeń ubezpiecza także:

a) Domy mieszkalne, budynki gospodarskie, fabryki, maszyny, towary na składzie, narzędzia, bieliznę i suknie, sprzęty domowe, bydło i t. d. od szkód wyrządzonych przez **ogień, piorun i eksplozję**. — b) Ziemiopłody i owoce od szkód wyrządzonych przez **gradobicie**. — c) Ruchości podczas **transportu lądem i wodą**.

Dochodzenie szkód wszelkiego rodzaju przeprowadza Towarzystwo jak najspieszniej, a należące się wynagrodzenie wypłaca w jak najkrótszym czasie.

Od 1 maja b. r.

wychodzi

w Krakowie

KRONIKA

pismo

codzienne

12 lat powodzenia stwierdzają jako najlepszy i najpewniejszy

Środek na porost brody
prof. Theda.

Mnożstwo mężczyzn, nawet wysokiego stanu, zawdzięczają swą piękną brodę tylko temu środkowi, który z szybkim nie do uwierzenia skutkiem nawet 16 letnim młodzieńcom w przecią u nader krótkiego czasu posłużył do przyspieszenia silnego i pełnego zarostu, co tysiąc m świadectw udowodnionem być może.

Ponieważ wiele niegodnych falsyfikatów krąży po handlach, przeto uprasza się o zwrócenie uwagi na pieczęć wynalazcy, którą każdy pakiet zaopatrzonym być winien.

Cena jednego pakietu wraz z przepisem użycia kosztuje 2 złr. 10 c.

Za przesyłkę pocztową dolicza się 10 c.

Skład w Lwowie w aptece „pod srebrnym orłem“ p. Z. Ruckera. 12—1

Mam zaszczyt oznajmić Szanownym P. T. Paniom, iż mieszkanie moje z ulicy Gołębiej wyższej przeniosłam na **ulicę Florjańską**, do domu p. Kritzlera 325 i polecam się nadal tym samym łaskawym względem, jakimi dotąd zaszczyconą byłam.

B. Zaleska,
akuszerka.

Prenumerata wynosi:

w Krakowie miesięcznie c. 80,
kwartalnie złr. 2 „ 25.

z przesyłką pocztową:

w Austrii miesięcznie złr. 1 c. 15,
kwartalnie „ 3

w Niemczech kwartalnie „ 3

Prenumerata przyjmuje się od 1 i 16 każdego miesiąca.

Adres: „Redakcja KRONIKI w hotelu Saskim w Krakowie“.

BANK GALICYJSKI

dla Handlu i Przemysłu

W KRAKOWIE

wydaje począwszy od 1 maja 1875

ASYGNACJE KASOWE

6⁰/₀ z wypowiedzeniem 90 dniowem

5¹/₂⁰/₀ „ 60 „

5⁰/₀ „ 30 „

Asygnacje będące w obiegu procentują się po dzień 1 Maja b. r. według dotychczasowej stopy, zaś od dnia 1 Maja b. r. procent od wszystkich asygnacji wypłacany będzie stosownie do powyższej normy.

Kraków d. 8 kwietnia 1874 r.

Dyrekcja.

PRZEWODNIK KRAKOWSKI.

Wawel.

Groby królewskie zwiedzać można codziennie.

Skarbiec kościelny, codziennie o god. 4 popołudniu.

Smocza jama codziennie (za zgłoszeniem się do miejscowej władzy wojskowej) bezpłatnie.

Kościół P. Marji.

Wielki ołtarz (rzeźba Wita Stwo-

sza), codziennie po południu, za opłatą.

Wieża (wspaniałe widoki na miasto i okolice) codziennie, bezpłatnie.

Muzea i zbiory naukowe.

Biblioteka Jagiellońska (przy ul. św. Anny) od 9 do 1, dla czytających codziennie, dla zwiedzających we czwartki, a w inne dni za upoważnieniem dyrektora.

Gabinet archeologiczny (w gma-

chu Bibl. Jag. na dole), codziennie, bezpłatnie.

Gabinet historii naturalnej (w gmachu Uniwersytetu, ul. św. Anny) bezpłatnie.

Biblioteka i zbiory Akademji Umiejętności (w gmachu Akademji, ul. Sławkowska) codziennie od 11 do 1 bezpłatnie.

Muzeum techniczno-przemysłowe, (ul. Franciszkańska) codziennie od

10—1 i od 3—5. Wstęp 20 cent. w święta bezpłatnie.

Wystawa niestająca Tow. Prz. Sztuk pięknych (w pałacu biskupim, ul. Franciszkańska) codziennie od 11 do 4 prócz poniedziałku. Wstęp 30 centów, w niedzielę 15 centów.

(Ciąg dalszy).

PRZEWODNIK KRAKOWSKI.

(Ciąg dalszy).

Lekarze.

I. Harajewicz (u. Mikołajska 445) dr. med. mag. akusz. Lekarz chorób kobiet i dzieci. Od g. 2 do 4.

A. Rybczyński (ul. Mikołajska 459) dr. med. mag. akusz. Lekarz chorób kobiet i dzieci. Lekarz obwodowy i żelazki. Od g. 8—9 i 2—3.

L. Bydel (ulica Szewska 231). Prof. Uniwersytetu, dr. med. i okulistyki. Specjalny lekarz chorób ocznych. Od god. 10 $\frac{1}{2}$ do god. 12

Kl. Debicki (Plac Marjański 374) dr. medycyny. Asystent kliniki chorób syfilitycznych i skórnych. Od g. 12 do 1.

F. Tuszyński (Stradom Nr. 20). dr. medyc. Specjalny lekarz słabości i zbożeń uelazanych gimnastyką. Od god. 9 do 11 i od 1 do 2.

Dentyści.

I. Dłużynski (ul. Florjańska 364) Od god. 9 — 12 $\frac{1}{2}$ i od 2 — 6.

K. Goebel (ul. Franciszkańska 151) dr. med. Specjalny lekarz chorób ustnych. Od godz. 10 — 3.

Apteki.

(Oprócz zwykłych lekarstw, wszystkie specyfikiki i lekarstwa uniwersalne francuzkie, ogłaszane w dziennikach.)

I. Trauczyński (apteka pod koroną), Rynek, obok pałacu pod Baranami. Instrumenta chirurgiczne, bandaże i perfumerje.

W. Redyk (apteka pod barankiem) ul. Mikołajska, róg Szpitalnej, nr. 433.

Redakcje pism.

Czas ulica Różana Nr. 413.

Djabeł ulica Sławkowska Nr. 262.

Księgarnie.

A. Nowolecki (Rynek, róg ulicy Brackiej). Wybór najnowszych dzieł w różnych językach. Czytelnia polska. Biblioteka dla młodzieży. — Abonament nót i wszystkich pism periodycznych. Najważniejszy skład fotografij. Agencja „Djabeł“.

A. Otręmba (dawniej J. Wildt) ul. Grodzka. Księgarnia i czytelnia polska, niem. i francuzka. Wielki skład i wypożyczalnia uul. Obrazy i fotografje.

A. Dygański (Rynek Nr. 14). Księgarnia nakładowa. Czytelnia polska. Fotografie i obrazy. Abonament pism periodycznych.

Pracownia rzeźbiarska.

F. M. Wyspiański (ul. Kanonna 133). Rzeźby, wyroby z marmuru i metali. Otwarta codziennie.

Zakłady fotograficzne.

Walter Rzewuski, (na Wesołej ul. Podwale 27 B przy plantacjach). Fotografje w oświetleniu zwykłym ub rembrantowskiem, tuzin 5 zbr.

pół tuzina 3 zbr. Codziennie bez względu na pogodę. Kolorowanie fotografij akwarellą lub olejno, uskutecznia się na żądanie.

Ogród Strelecki, obok dworca kolei. Restauracja, cukiernia i mleczyno. Koncerta w każde święto (wstęp 20 c.) Początek o g. 4.

Hotele.

„Victoria“, (A. Heurteux) ulica św. Anny.

„Pod Różą“ (dawniej Rossyjski) ul. Florjańska.

„Krakowski“ (na plantacjach) restauracja, łazienki i kąpiel parowa w miejscu. Remiza hotelowa.

Hotel „Pollera“ ul. Szpitalna.

Restauracje.

A. Herteux (ul. św. Anny, hotel Victoria) jedyna w Krakowie restauracja francuzka.

W hotelu Pollera (ul. Szpitalna).

T. Mazikowska (ul. Sławkowska) Objady z trzech potraw za 37 c. z chlebem. Wina wyborowe. Piwo okocimskie.

S. Rzewuski (ul. Florjańska 352) Śniadania i kolacje gorące. Obiady i przekąski. Piwo tenczyńskie i karwińskie.

Cukiernie.

R. Grossman, (Rynek róg ulicy Szewskiej). Cukry, ciasta, torty, konfitury i soki. Likjery najprzedniejsze, krajowe i zagraniczne.

I. Majer, Rynek linja AB. Cukry, ciasta, torty i fabryka czekolady.

Kawiarnia.

S. Remyan (Rynek, Krzysztofory) Wspniany apartament 1-sze piętro, pięć bilardów. Czytelnia gazet polskich i zagranicznych.

Handle win.

A. Stepiński i N. Gross, (ulica Grodzka 67). — Wina węgierskie, francuzkie i hiszpańskie. Towary kolonialne i delikatesy. Porter angielski, piwo tenczyńskie i bock. Herbata rosyjska.

F. Lenert (plac Marjański 374). Handel hurtowy towarów kolonialnych i win. Herbata, arak, wódki, porter, sery, smalec, słonina i tp.

A. Suski (ul. Grodzka róg Szewskiej) Handel win, korzeni i delikatesów. Towary kolonialne. Jedzenia gorące o każdej porze.

J. Nagel (Rynek, obok pał. Spięskich). Główny skład drożdży prasowanych z fabryki Mautnera w Wiedniu. Herbata karawanowa w wyborowych gatunkach (na 2 funtach $\frac{1}{4}$ funta rabatu).

Domy bankowe.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu, Rynek, dom własny.

Filia Banku hipotecznego (Rynek Nr. 50, I. piętro).

Stanisław Feintuch (Rynek, Szaraka kamienica).

Albert Mendelsburg. Rynek n. 9. Tadeusz Tarasiewicz, Rynek, linja A. B.

Magazyny i handle.

M. Dworski (Rynek, róg ulicy Brackiej). Skład cygar krajowych i zagranicznych. Skład papieru, materjałów piśmiennych, ksiąg handlowych i książeczek notatkowych. Handel galanteryjny i komisowy.

Ulatwia wizę paszportów. Agencja „Djabeł“.

Leon Feintuch (Rynek, ul. Grodzka). Towary galanteryjne francuzkie i angielskie, kwiaty francuzkie i perfumy. Takż sam magazyn we Lwowie.

Wilhelm Fenz (Rynek Nr. 48 wprost św. Wojciecha). Magazyn towarów galanteryjnych i perfumeryj. Wielki skład nasion kwiatowych, jarzynowych i pastewnych z najlepszych źródeł.

I. Zapłatański, Rynek. Linja A. B. Magazyn towarów galanteryjnych — damskich konfekcji, perfumeryj francuzkich i angielskich. Jedyny skład kapeluszy słomianych wyrobu krajowego.

W. Slatowski, dawniej Wakarecy i Sp. (Rynek, pałac Spiski). Skład haftów, firanek i tp. Magazyn towarów białych, koronek.

I. Czyciel (Rynek Nr. 43) obok kościoła N. P. Marji. Skład bielizny gotowej, rękawiczek; towarów galanteryjnych, perfumeryj francuzkie i angielskie. Woda kolonialna, Ubrania z kosiowej skóry i trykotowe. Przybory dla podróżnych i myśliwych, bandaże dla cierpiących.

I. Koral (Rynek). Towary białe, płótno krajowe i zagraniczne, bielizna stołowa, materje ljońskie, firanki, percale francuzkie it. d.

J. Riedel (Rynek, pod Jaszczurkami). Wielki skład przyborów do szycia, haftu i robót włóczkowych. Płótno, bielizna stołowa, chustki do nosa, percale. Materje i przybory do aparatów kościelnych. Perfumy, herbata i td.

C. Hüfelmajer (ul. Sławkowska). Wielki skład broni palnej i siecznej. Dubeltówki odcylowe różnych systemów. Rewolwery, pistolety, przyrządy myśliwskie, proch, szrot i kapsle w różnych gatunkach.

Henryk Zychon, Rynek, pałac Spiski. Skład papieru, materjałów piśmiennych, rysunkowych i ksiąg handlowych. Bilety wizytowe, monogramy, pieczątki wypukło-łkoczne i nagłówki listowe.

F. Wieruchowski (Rynek, obok kościoła Marjackiego). Dystrybucja cygar i tytoniu. Handel korzenny. Agencja „Djabeł“.

T. Tarasiewicz (Rynek, linja A.

B.) Skład towarów ze lanych i lamp. Portland-Cement.

A. Stepiński i N. Gross (ulica Grodzka 67). Srebro chińskie, wyroby platerowane, przedmioty kościelne, materje na ornaty, świece kościelne stearynowe i woskowe.

F. Lenert (plac Marjański 374). Cement portlandzki, gips i farby.

J. Launer (ulica Florjańska nr. 345) Towary żelazne, stalowe i mosiężne, ozdoby do okien, zabawki dziecięce, gitary, skrzypce, struny i harmonje ręczne. Papier, potrzeby do pisanja i znaczny wybór towarów norymberskich.

Zegarmistrz.

K. Friedlein (ul. Florjańska 346) Wielki skład zegarów i zegarków z najpierwszych fabryk po cenach umiarkowanych.

Zakład optyczny.

A. Białon (rynek, ul. Grodzka). Instrumenta optyczne, matematyczne i fizyczne. Papier listowy z odbiciem inicjałów i monogramów kolorowych. Bilety wizytowe (à la minute) od 50 centów.

Magazyn ubiorów męzkich.

A. Lipczyński (Rynek, róg ul. Wiślniej i Ś. Anny Nr. 191). Ubiorry gotowe na każdą porę roku. Wielki zapas towarów francuzkich, angielskich i krajowych. Zamówienia uskuteczniają się jak najspieszniej z wyborowego materjału.

Pracownia introligatorska.

Ar. Bock (ul. Szewska nr. 207). Skład ksiąg handlowych własnego wyrobu, oraz książek do nabożeństwa i pamiątkowych w zwykłych i najodborniejszych oprawkach. Wykonywa wszelkie linowanie ksiąg maszynowe.

Fabryka kapeluszy słomk.

J. Gella (ul. Florjańska). Kapelusze słomkowe z fabryki własnej i zagraniczne. Pranie, przerabianie i odświeżanie kapeluszy. — Wybór kwiatów z najpierwszych zagranicznych fabryk.

Fabryka pierników.

W. Molecki (ul. Bracka). Pierniki toruńskie i krakowskie (placcek królewski) lukrowane, marcypanowe, kandyzowane i inne. Mioty lipcowy, patoka i miodownik, 30 całusów za 25 cent.

Zakład fryzjerski.

W. Beer (róg ul. Sławkowskiej i Szezepańskiej). Czesanie dam w oddzielnym salonie lub w domach prywatnych. Fryzury gotowe i na zamówienia oraz skład perfum.

Biuro Zlecan.

Dr. Nowicki (ul. Szeroka 490). Biuro komisowe, pośrednictwo we wszelkich interesach w mieście i na prowincji.